

[Justitsministeren.]

begrænsning, var det hans håb, at trafikkanterne ville køre så nær den tilladte hastighed som muligt.

Jeg er glad for at kunne sige, at jeg tror, der her foreligger en misforståelse. Direktør Duurloo har i et brev til det ærede medlem, hvorefter jeg har afskrift, bestridt at have fremsat denne udtalelse; det er en meget forkortet fremstilling af, hvad han skulle have sagt til vedkommende journalist. Direktør Duurloo hævder selv blot at have sagt, at det kan være uheldigt, hvis motor-køretøjer holder en urimeligt lav hastighed på steder, hvor forholdene tillader kvik afvikling af trafikken, og hvor der er megen trafik, fordi dette kan skabe uheldig kødannelse og farlige overhalinger. Derfor hævder han kun at have udtalt håb om, at de motorkørende til enhver tid vil afpasse farten efter forholdene, og dette kan altså betyde, at man ikke må køre urimelig langsomt. Hvis udtalelsen er fremsat i den form, vil både det ærede medlem og jeg ganske kunne tiltræde den. Jeg har personlig ingen grund til at tro, at denne udtalelse ikke er fremsat i den form, når direktøren så stærkt hævder det, så vi har altså intet grundlag for at kritisere ham. Men lad mig lige tilføje, at jeg næsten er glad for dette lille intermezzo, denne lille konflikt mellem to fremtrædende eksperter. Det henleder offentlighedens opmærksomhed på det problem, vi begge er interesseret i.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Jeg har kun et par ganske korte bemærkninger at fremføre i anledning af det ærede medlem hr. Storgaards tale under finanslovdebatten.

Det ærede medlem var jo så venlig at forudsætte, at tingets høje medlemmer vidste, at der var en by, der hedder Esbjerg. For mit vedkommende ligger det sådan, at jeg særdeles godt ved, at der findes en sådan by, fordi der ikke mindst gennem de sidste 5-6 år er ofret meget store millionbeløb netop fra det ministerium, som jeg repræsenterer, på at forbedre især havneforholdene i Esbjerg.

Men de to ting, som det ærede medlem hr. Storgaard først og fremmest interesserede sig for, var spørgsmålet om en bro mellem Esbjerg og Fanø og spørgsmålet om

en udbygning af lufthavnen. Vedrørende begge disse spørgsmål ligger det sådan, at der i øjeblikket føres forhandlinger med Esbjerg kommune vedrørende flyvepladsen og mellem Esbjerg kommune og kommunerne på Fanø vedrørende spørgsmålet om bro over til Fanø. Spørgsmålene er imidlertid ikke så ligetil at løse, og derfor kan jeg ikke afgive noget bindende løfte om, hvornår disse problemer vil kunne løses. Men jeg kan altså sige, at vi netop i denne tid forhandler med kommunerne for at prøve at nå frem til en rimelig løsning.

Indenrigsministeren (Lars P. Jensen): Jeg har et par bemærkninger til det ærede medlem hr. Heilesen, og jeg tror, det ærede medlem hr. Chr. Madsen gav udtryk for samme ønske. De bad mig begge om at se med velvilje på afholdsbevægelsens ansøgning om forhøjelse af tilskuddet til afholdsbevægelsen.

Jeg vil gerne først understrege, at jeg er fuldstændig klar over det store og betydningsfulde arbejde, som den danske afholdsbevægelse udfolder både med hensyn til hjælpearbejde og med hensyn til forebyggende oplysningsarbejde. Hvad hjælpearbejdet angår, er det jo sådan, som også det ærede medlem hr. Heilesen gav udtryk for i sit indlæg, at den nye lovgivning om behandlingsinstitutionerne for alkoholskadede, der nu er optaget i sygehusloven af 31. maj i år, har betydet et stort skridt fremad. Loven giver adgang til offentlige tilskud til disse behandlingsinstitutioner, og afholdsbevægelsen har da også søgt og fået tilskud til et kurshjem, Ørsholt, til hjemmet i Tåstrup og til ambulatoriet på Ortopædisk Hospital. Det betyder igen, at bevægelsen har fået frigivet midler, der kan bruges på andre områder inden for afholdsbevægelsen.

Hvad angår statstilskud til afholdsbevægelsen, så har dette siden en forhøjelse i finansåret 1959-60 andraget omkring 110 000 kr. årlig. Danske Afholdsselskabers Landsforbund har nu på afholdsbevægelsens vegne på ny ansøgt om en regulering af dette tilskud. Man har foreslået en forhøjelse, der tager hensyn til hele den prisstigning, der har været inden for de sidste godt og vel 10 år. Efter at sagen har været behandlet i indenrigsministeriet, kan jeg sige, at jeg